

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er lige til bemærkningerne om det med jordrenten, som hr. Frank Aaen var oppe at sige noget om:

Tidligere på dagen, da vi også snakkede landdistrikter og regionalpolitik, blev der sagt, at al kollektiv trafik klarer vi med teletaxaordninger, og nu skal vi alle sammen eje jorden.

Kunne Enhedslisten ikke bare én gang for alle indrømme, at det, det drejer sig om for enhedslisten, er, at vi skal have byerne, og dem skal vi cykle rundt inde i, og alt, hvad der foregår uden for byerne, afskaffer vi.

Det er teoretisk politik. Det kan jo ikke lade sig gøre i praksis, det her.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, der sket i 1972 og i årene efter, var, at støtteregelejerne – det, at man gav tilskud til landmændene, dels ved, at man fik opskruet priserne, og dels med direkte støtteordninger – gav en ekstra indkomst til landmændene, og denne blev straks kapitaliseret i form af stigende jordpriser. Sådan er det jo. Alle og enhver, der har handlet hus, ved, at man kigger på, hvad bundlinjen er, når alle indtægter og udgifter er indregnet, og så er prisen bare at regne baglæns.

Sådan er det også, når vi køber ejendom, når vi køber et hus, når vi køber et sommerhus. Vi kigger på nettoydelsen, og så regner vi baglæns. Derfor er det også sådan, at når en skat fjernes, så forbliver nettoydelsen uændret, og så kører man bare baglæns og ser, hvad prisen så er. Så er den selvfølgelig højere. Sådan er det, og anderledes er det ikke.

Og så er det selvfølgelig ikke sådan, at vi mener, at man ikke skal have noget landbrug. Men ulykken for landbruget og specielt ulykken for den unge landmand, der skal i gang med at drive landbrug, er jo, at jordpriserne er blevet skruet sådan op, og det kunne vi undgå, hvis det var sådan, at vi indførte jordrentebrug, så man faktisk kun betalte skat ud fra, hvad afkastet rent faktisk er på jorden, i stedet for at betale skat af f.eks. jordværdistigninger.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det er rigtigt, at når man køber et hus eller et sommerhus, så regner man ud, hvad der står på bundlinjen; ingen diskussion om det. Men det her er jo ikke det samme som at købe et hus.

Det her er en produktion. Og hvis hr. Frank Aaen har lidt kendskab til landbruget, så vil han jo vide, at det ikke er en produktion, hvor man lige kan regne bundlinjen ud og se, at så meget kan man betale. Det svinger meget op og ned. Derfor er det jo ikke sådan, at man siger, at man har råd til at betale så meget og så meget. Næ, man tilrettelægger en produktion, og man håber, at priserne kan holde.

Jeg skal da gerne være med til at sige, at det ikke er en god landbrugspolitik, vi har i EU. Det er også derfor, vi vil lave den om i »Agenda 2000«, hvor vi tager tilskuddene væk et efter et. Det her er jo ikke et tilskud. Det her er bare at fortsætte en ordning, vi har nu. Den bliver hverken kapitaliseret eller noget som helst. Det er blot, at vi siger til landmændene: Her er et skulderklap til jer, vi tror på jer. Og så er den skat også en uretfærdighed, for den har man ikke andre steder i EU.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu nærmer vi os trods alt en vis enighed om noget, vi i virkeligheden ikke burde have skullet bruge så lang tid på at nå frem til, nemlig at der er nøje sammenhæng mellem de samlede omkostninger og den pris, jorden har. Den regnes jo selvfølgelig igennem. Det gør man også i landbruget. Det er jo ikke kun i landbruget, det går lidt op og ned, det gør det jo også på ejendomsmarkedet, og derfor regner man selvfølgelig ud fra en eller anden forventning om, hvordan det bliver. Selv om man i dag har et loft, så er forventningen, at det loft er midlertidigt, og derfor er det indregnet i priserne. Hvis det er sådan, at man gør det permanent, at der er et loft, så vil det selvfølgelig medføre prisstigning alt andet lige. Sådan er det.

Ole M. Nielsen (KRF):

For mit vedkommende er den ideologiske debat overstået nu. Jeg forholder mig til det mere praktiske.

Kristeligt Folkepartis indgang til at være medforslagsstiller her er måske lidt anderledes end de andres, idet vi jo nok var stærkt medvirkende til, at landbruget fik det loft over promillerne for de 2 år her, fordi vi ligesom havde en særlig måsætning om at give landbruget en kompensation for Vandmiljøplan II og havde held til at få det med i finanslovforhandlingerne for 1999.